

Missatge de Nadal de Sa Majestat el Rei

24 de desembre de 2022

Bona nit,

M'alegra molt poder ser a la vostra llar i continuar complint aquesta tradició de transmetre-us els meus millors desitjos, sobretot de pau, aquesta nit de Nadal; i també de compartir amb vosaltres algunes reflexions sobre els esdeveniments més rellevants de l'any que ara acaba.

El 2022 ha estat —i encara és— complicat i difícil. I tampoc no han estat gens fàcils els darrers anys. Quan creïem que havíem superat el pitjor de la pandèmia —sens dubte, la millor notícia—, el mes de febrer Rússia va envair Ucraïna i, des d'aleshores, hem estat testimonis de deu mesos d'una guerra que ja ha causat un nivell de destrucció i ruïna difícils d'imaginar en la nostra realitat quotidiana. Hem viscut el patiment del poble ucraïnès i continuem sentint, amb una profunda tristesa, la pèrdua de milers de vides humanes.

Als ucraïnesos refugiats al nostre país i a tots els seus compatriotes els enviem, especialment avui, el nostre record i afecte.

Així doncs, ens trobem davant d'una nova guerra a Europa, a les fronteres d'alguns dels nostres socis europeus i aliats i, per tant, a prop de nosaltres; i no només afecta Ucraïna, sinó que té una transcendència global.

Per això, la nostra seguretat també s'ha vist afectada. Espanya, a més de reforçar amb els nostres aliats la capacitat de defensa col·lectiva, s'ha unit a la immensa majoria de la comunitat internacional per donar suport a Ucraïna; i també per reafirmar el seu compromís que la sobirania, la integritat territorial i la independència dels estats són principis irrenunciables d'un ordre internacional basat en regles i que sempre ha de buscar la pau.

En aquest sentit, la cimera de l'OTAN que es va celebrar a Espanya, a Madrid, va servir per reforçar la unitat de tots els membres de l'Aliança, i també de la Unió Europea.

Aquesta guerra, juntament amb els efectes de la pandèmia, està tenint, a més —com és evident—, un profund impacte sobre l'economia; ha provocat una crisi energètica amb conseqüències greus en la indústria, el comerç, el transport i, particularment, en les economies familiars.

La pujada dels preus, especialment dels aliments, provoca inseguretat a les cases. Haver de fer front a gestos quotidians, com encendre la calefacció o la llum o omplir el dipòsit de gasolina, acaba sent una font de preocupació i implica, en molts casos, sacrificis personals i familiars significatius. Perquè, en efecte, hi ha famílies que no poden afrontar aquesta situació d'una manera prolongada i necessiten el suport continu dels poders públics per pal·liar-ne els efectes econòmics i socials.

Tot el nou escenari que vivim —la guerra, la situació econòmica i social, la inestabilitat i les tensions en les relacions internacionals— està causant en la nostra societat, lògicament, una gran preocupació i incertesa. No podem ignorar la serietat d'aquests problemes, però tampoc no podem deixar de pensar que les coses poden canviar i millorar.

En primer lloc, i un cop més, hem de tenir confiança en nosaltres mateixos, com a nació. La transformació i la modernització d'Espanya de les quatre últimes dècades, gràcies a l'èxit de la nostra transició a la democràcia i l'aprovació de la nostra Constitució, avalen aquesta confiança. I també la justifica la superació d'altres crisis econòmiques, socials o institucionals que hem viscut; la més recent, la de la Covid. Som un país que, com ara, sempre ha sabut respondre —no sense dificultats i sacrificis— a totes les adversitats, que no han estat poques, al llarg d'aquests anys.

A més de creure en nosaltres mateixos, en la nostra capacitat, necessitem —sempre, però més encara en temps difícils— el màxim compromís de tothom amb la nostra democràcia i amb Europa, amb la Unió Europea, que són les dues columnes vertebrals sobre les quals s'assenten el nostre present i el nostre futur.

- Les democràcies al món estan exposades a molts riscos que no són nous, però quan els pateixen avui dia, adquireixen una intensitat particular. I Espanya no n'és una excepció. Però hi ha tres riscos en què vull aturar-me, perquè em semblen molt importants: la divisió n'és un. El deteriorament de la convivència n'és un altre; i l'erosió de les institucions n'és el tercer.

Un país o una societat dividida o enfrontada no avança, no progressa ni resol bé els seus problemes, no genera confiança. La divisió fa més fràgils les democràcies; la unió, al contrari, les enforteix.

A Espanya ho sabem per experiència pròpia. La nostra Constitució, fruit del diàleg i l'enteniment, representa la unió assolida entre els espanyols, com a aposta de futur, de diversitat i de concòrdia, per a una democràcia jove. Avui, amb el pas de tots aquests anys, els nostres valors constitucionals estan arrelats en la nostra societat i són per això la referència on els espanyols hem de continuar trobant la unió que ens assegura estabilitat, cohesió i progrés. I la unió que ens garanteix una convivència que, com he destacat sovint, és el nostre patrimoni més important.

Una convivència que requereix en la nostra vida col·lectiva el reconeixement en plenitud de les nostres llibertats, juntament amb el respecte i la consideració a les persones, a les seves conviccions i a la seva dignitat. Que necessita guiar-se per la raó, que demana anteposar la voluntat d'integrar al desig d'excloure.

En aquesta tasca, necessitem enfortir les nostres institucions. Unes institucions sòlides que protegeixin els ciutadans, que atenguin les seves preocupacions, garanteixin els seus drets i donin suport a les famílies i als joves en la superació de molts dels seus problemes quotidians. Institucions que responguin a l'interès general i exercitin les seves funcions amb col·laboració lleial, amb respecte a la Constitució i a les lleis, i que siguin un exemple d'integritat i rectitud. I aquest és un propòsit diari amb què les institucions hem d'estar sempre compromeses.

Crec que, en aquests moments, tots hauríem de fer un exercici de responsabilitat i reflexionar de manera constructiva sobre les conseqüències que ignorar aquests riscos pot tenir per a la nostra unió, per a la nostra convivència i les nostres institucions.

No podem donar per fet tot el que hem construït. Han passat ja gairebé 45 anys des de l'aprovació de la Constitució i és clar que han canviat, i continuaran canviant, moltes coses. Però l'esperit que la va veure néixer, els seus principis i els seus fonaments, que són obra de tothom, no es poden debilitar ni han de caure en oblit. Són un valor únic en la nostra història constitucional i política que hem de protegir, perquè són el lloc on els espanyols ens reconeixem i on ens acceptem els uns als altres, malgrat les nostres diferències; el lloc on hem conviscut i on convivim en llibertat.

- Europa és el segon compromís al qual em referia abans. Europa va representar i representa per a Espanya també la llibertat. Va contribuir a consolidar la nostra democràcia, a potenciar el nostre creixement econòmic i el nostre desenvolupament social.

Avui, compartim molts dels seus problemes i contribuïm a les seves decisions amb la nostra pròpia personalitat i els nostres interessos. Els desafiaments comuns a què ens enfrontem, des dels sanitaris fins als financers o els relacionats amb el nostre model energètic o mediambiental, reben solucions integrades en el marc comú de la Unió Europea. Per això, el que es decideix cada dia a la Unió afecta —i molt— la vida quotidiana de tots els espanyols. Aquesta és la realitat.

Som Europa, però també necessitem Europa, que és el nostre gran marc de referència polític, econòmic i social i que, per això, ens ofereix certesa i seguretat. Estic segur que el compromís d'Espanya quedarà reforçat amb la presidència rotatòria de la Unió que assumirà l'any que ve.

Deia al començament que vivim temps, sens dubte, d'incertesa. Però si l'èxit d'una nació depèn del caràcter dels seus ciutadans i de la personalitat i l'esperit que mou la seva societat, hem de tenir raons per mirar cap al futur amb esperança.

Som una de les grans nacions del món, amb molts segles d'història, i els espanyols hem de continuar decidint tots junts el nostre destí, el nostre futur. Cuidant la nostra democràcia, protegint la convivència, enfortint les nostres institucions.

Hem de continuar compartint objectius amb un esperit permanent de renovació i adaptació als temps. Amb confiança en el nostre país, en una Espanya que conec bé, valenta i oberta al món: l'Espanya que busca la serenitat, la pau, la tranquil·litat; l'Espanya responsable, creativa, vital i solidària. Aquesta Espanya és la que veig, la que escolto, la que sento en molts de vosaltres, i la que, un cop més, se'n sortirà. A les mans de tots nosaltres està.

I ja, finalment, en aquesta nit tan especial, us agraeixo molt la vostra atenció, i al costat de la reina i les nostres filles, la princesa Leonor i la infanta Sofía, us desitjo que passeu molt bon Nadal i feliç any nou.

Eguberri On, Feliz Navidad, Boas Festas.